

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਇੱਕ ਸੌ ਬੱਤੀਵਾਂ

ਦੂਜੀ ਪਰਖ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਮਹੱਤਤਾ ਦਾ ਪਰਗਟਾਵਾ: ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਅਤੇ 144,000 ਦੀ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸਮਝ

Jeff Pippenger
2024-03-12

ਪਿਛਲੇ ਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਤਿੰਨ ਪਰਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੂਜੀ ਪਰਖ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਇਆ ਸੀ। ਹਰ ਇੱਕ ਦੂਤ ਇੱਕ ਨਿਰਦਿਸ਼ਟ ਪਰਖ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਪਰਖ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਪਰਖ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਤਿੰਨਾਂ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੰਬੰਧਤ ਪਰਖਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਤਿੰਨ ਪਰਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੂਜੀ ਪਰਖ ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਯੋਗਿਆਂ ਦੇ ਰੂਪ-ਰੰਗ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਾਬਲ ਦੇ ਭੋਜਨ ਦੀ ਥਾਂ ਸਾਕਾਹਾਰੀ ਆਹਾਰ ਖਾਧਾ ਸੀ। ਦੂਜੀ ਪਰਖ ਦੀ ਹੋਰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਕਸਰ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸੰਯੋਗ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਉਤਪੱਤੀ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਮਰੋਦ ਦੇ ਬਾਬਲ ਦੇ ਪਤਨ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨੇ ਦੂਤ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ-ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪਰਖਾਂ ਪਛਾਣੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਇਹ ਤਿੰਨ ਪਰਖਾਂ ਆਯਤਾਂ ਤਿੰਨ, ਚਾਰ ਅਤੇ ਸੱਤ ਵਿੱਚ "ਆਓ" ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੇ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਪ੍ਰਯੋਗ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਆਯਤ ਚਾਰ ਵਿੱਚ "ਆਓ" ਦਾ ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਪਰਖ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਓ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਹਿਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੀਨਾਰ ਬਣਾਈਏ, ਜਿਸ ਦਾ ਸਿਖਰ ਆਕਾਸ਼ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੇ; ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਇੱਕ ਨਾਮ ਬਣਾਈਏ, ਕਿਤੇ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਦੇ ਮੂੰਹ ਉੱਤੇ ਤਿੱਤਰ-ਬਿੱਤਰ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਈਏ। ਉਤਪੱਤੀ 11:4।

ਇੱਕ ਸ਼ਹਿਰ ਇੱਕ ਰਾਜ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੀਨਾਰ ਇੱਕ ਕਲੀਸਿਆ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਵੀ ਇੱਛਾ ਕੀਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਪਣੇ ਲਈ ਇੱਕ ਨਾਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਰੀਖਣ ਵਿੱਚ ਚਰਿੱਤਰ ਅਕਸਰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਰੁੱਧੀ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਪੱਖ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਾਇਨ ਅਤੇ ਹਾਬਿਲ, ਬੁੱਧਿਮਾਨ ਅਤੇ ਮੂਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ, ਜਾਂ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਰੀਖਣ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬਾਹਰੀ ਰੂਪ ਦੇ ਅੰਤਰ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਾਬਲ ਦਾ ਭੋਜਨ ਖਾਧਾ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਾਲਾਂ ਖਾਧੀਆਂ।

ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਆਪਣੇ ਦਾਸਾਂ ਨੂੰ ਦਸ ਦਿਨ ਪਰਖ ਲੈ; ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਖਾਣ ਲਈ ਦਾਲ-ਦਾਣੇ ਅਤੇ ਪੀਣ ਲਈ ਪਾਣੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਫਿਰ ਸਾਡੇ ਚਿਹਰੇ ਤੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੇਖੇ ਜਾਣ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਵੀ ਜੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਭੋਜਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਖਾਂਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਤੂੰ ਵੇਖੇ, ਤਿਵੇਂ ਆਪਣੇ ਦਾਸਾਂ ਨਾਲ ਵਰਤਾਵ ਕਰੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਸ ਦਿਨ ਪਰਖਿਆ। ਅਤੇ ਦਸ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਸੋਹਣੇ ਅਤੇ ਮਾਸ ਵਿੱਚ ਹਟੇ-ਕੱਟੇ ਦਿੱਸੇ, ਜੋ ਰਾਜੇ ਦੇ ਭੋਜਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਖਾਂਦੇ ਸਨ। ਦਾਨੀਏਲ 2:12-15.

ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ, ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਪਰਖ ਨੇ ਉਪਾਸਕਾਂ ਦੇ ਦੋ ਵਰਗ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ। ਜਿਹੜਾ ਵਰਗ ਇਸ ਪਰਖ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਆ, ਉਹ ਰੋਮ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਬਣ ਗਿਆ; ਦੂਜਾ ਵਰਗ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਸਨ ਜੋ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਰੋਮ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਮਾਤਾ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਬਣਤਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਮਾਤਾ ਦੀਆਂ ਉਹ ਧੀਆਂ ਬਣੀਆਂ, ਉਹ ਵਿਭਿਚਾਰਣਾਂ ਦੀ ਮਾਤਾ ਵਜੋਂ ਪਹਿਚਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਵਿਭਿਚਾਰਣ ਉਹ ਕਲੀਸਿਆ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਹੈ।

ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਸ਼ੀ ਦੇ ਚੌਦਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਵਿੱਚ, ਤਿੰਨਾਂ ਦੂਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨਾਂ ਹੀ ਕਸੌਟੀਆਂ ਮੌਜੂਦ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਬਾਰੂਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤਿੰਨ-ਪੜਾਅਵੀ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਤਿੰਨ-ਪੜਾਅਵੀ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਆਰੰਭ ਅਤੇ ਅੰਤ ਦੋਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੈ।

ਬਹੁਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਚਿੱਟੇ ਬਣਾਏ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਪਰਖੇ ਜਾਣਗੇ; ਪਰ ਦੁਸ਼ਟ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਹੀ ਕਰਨਗੇ; ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝੇਗਾ; ਪਰ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਸਮਝਣਗੇ। ਦਾਨੀਏਲ 12:10.

ਬਾਰਹਵੇਂ ਪਦ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਪਰਖ ਉਹ ਸ਼ੁੱਧੀਕਰਨ ਹੈ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਦੇ ਅੰਗਣ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਮੇਮਣਾ ਬਲੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਪਾਪੀ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਰਹਵੇਂ ਪਦ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਪਰਖ ਚਿੱਟੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਵੇਲੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰੀਕਰਨ ਬਖਸ਼ਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੀਜਾ ਪੜਾਅ ਪਰਖਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਜੋ ਅੰਤਿ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਮੁਹਰ ਲੱਗਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਹਿਮਾਕਰਨ ਸੰਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਪਾਸਕਾਂ ਦੇ ਦੋ ਵਰਗ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਜੋ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ, ਅਤੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਜੋ ਸਮਝਦੇ ਹਨ।

ਦੂਜੀ ਪਰਖ, ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਅਨੇਕਾਂ ਵਾਰ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਮਾਨ ਪਰਖ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਪਾਸਕਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਵਰਗਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਮਿਲਾਪ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੀ ਪਰਖ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤੀਜੀ ਪਰਖ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਪਰਖ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਵੀ, ਤੀਜੀ ਪਰਖ ਦੇ ਨਿਆਂ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸ਼ਰਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤਿੰਨਾਂ ਹੀ ਪਰਖਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਪਹਿਲੀਆਂ ਦੋ ਪਰਖਾਂ ਅਜਿਹੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਚਰਿਤਰ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਅਜੇ ਵੀ ਸੰਭਵ ਹੈ। ਤੀਜੀ ਪਰਖ ਇਸ ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਲਿਟਮਸ ਪਰਖ ਹੈ, ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਪਛਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਦੋ ਪੜਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਉਪਾਸਕਾਂ ਦੇ ਕਿਹੜੇ ਵਰਗ ਦੇ ਬਣ ਚੁੱਕੇ ਸੀ।

ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਮੋਹਰਬੰਦੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਜੋ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਉੱਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਿੰਨ ਪਰਖਾਂ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ ਪਰਖ ਤਦ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਦੂਤ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਥੱਲੇ ਉਤਰਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੂਤ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਵਿੱਚ ਜੋ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ ਥੱਲੇ ਉਤਰਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਪਰਖ ਫਿਰ ਭੋਜਨ-ਵਿਧੀ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਪਰਖ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਇੱਕ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੀ ਪਰਖ ਤਦ ਸੀ ਜਦੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਠਾਣ ਲਿਆ ਕਿ ਉਹ ਰਾਜੇ ਦਾ ਭੋਜਨ ਨਹੀਂ ਖਾਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਮਸੀਹ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵੇਲੇ ਉਤਰੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੇ ਚਾਲੀ ਦਿਨ ਉਪਵਾਸ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪਰਖ ਭੋਜਨ-ਵਿਧੀ ਦੀ ਸੀ।

ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਮੋਹਰ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਤੀਜੀ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਪਰਖ ਐਤਵਾਰ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਉਹ ਸਭ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਦਿਨ ਦੇ ਦਾਵਿਆਂ ਦੀ ਸਮਝ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਸੂਰਜ ਦੇ ਦਿਨ ਉੱਤੇ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਮੋਹਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਦੀਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਾਸ ਹੋਏ ਹਨ। ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ, ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ, ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਉਹ ਤਿੰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਣੇ ਨਬੂਕਦਨੋਸਰ (ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ) ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ, ਤਾਂ ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਰਣੈ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਜਦੋਂ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਨਿਮਰੋਦ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ ਤੀਜੇ "ਚੱਲੀਏ" ਉੱਤੇ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਗਡਬਡ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਹੁੰ ਪਾਸੇ ਤਿੱਤਰ-ਬਿੱਤਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ। ਤੀਜੀ ਪਰਖ ਉਹ ਨਿਰਣਾਇਕ ਕਸੌਟੀ ਹੈ ਜੋ ਦੋਹਾਂ ਵਰਗਾਂ ਨੂੰ ਸਦੀਵਤਾ ਲਈ ਵੱਖਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

"ਜੰਗਲੀ ਘਾਹ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਅਤੇ ਜਾਲ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੋਹਾਂ ਹੀ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਇਹ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਜਦੋਂ ਸਾਰੇ ਦੁਸ਼ਟ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲ ਮੁੜ ਆਉਣਗੇ। ਕਣਕ ਅਤੇ ਜੰਗਲੀ ਘਾਹ ਕਟਾਈ ਤੱਕ ਇਕੱਠੇ ਹੀ ਵਧਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਚੰਗੀਆਂ ਅਤੇ ਮਾੜੀਆਂ ਮੱਛੀਆਂ ਅੰਤਿਮ ਵੱਖਰੇ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕੱਠੀਆਂ ਹੀ ਕੰਢੇ ਉੱਤੇ ਖਿੱਚ ਲਿਆਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

“ਫਿਰ, ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂਤ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਰਖ-ਅਵਧੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ। ਜਦੋਂ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਚੰਗਿਆਂ ਅਤੇ ਬੁਰਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਛੋੜਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਰ ਇਕ ਵਰਗ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਸਦਾ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।” Christ’s Object Lessons, 123.

ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਉੱਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੀਸਰੀ ਪਰੀਖਿਆ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਪਰੀਖਿਆ, ਜੋ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਆਈ ਸੀ, ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੂਜੀ ਪਰੀਖਿਆ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਉੱਤੇ ਲਿਆਂਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। “ਨਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ,” ਕਿਉਂਕਿ ਤਦ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲਈ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਕਈ ਥਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲੀ ਪਰਖ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਨਾ ਹੋਈਏ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਦੂਜੀ ਪਰਖ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਾਮਯਾਬ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ; ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਪਰਖ ਨੂੰ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਪਾਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਸੀਂ ਤੀਜੀ, ਨਿਰਣਾਇਕ ਪਰਖ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਅਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਾਂਗੇ।

“ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਆਗਮਨ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵੱਲ ਫਿਰਾਇਆ ਗਿਆ। ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਇਲਿਆਹ ਦੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਦਾ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਯਿਸੂ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਤੋਂ ਲਾਭਾਨਵਿਤ ਨਾ ਹੋ ਸਕੇ। ਉਸ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਪੂਰਵ-ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਬਲ ਪ੍ਰਮਾਣ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕਰ ਸਕੇ ਕਿ ਉਹੀ ਮਸੀਹਾ ਸੀ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਵੀ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਉਣ। ਇਹ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਪੈਂਤੀਕੁਸਤ ਦੇ ਦਿਨ ਦੀ ਉਸ ਆਸ਼ੀਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾ ਕਰ ਸਕੇ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰਗੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦਾ ਮਾਰਗ ਸਿਖਾਉਂਦੀ। ਮੰਦਰ ਦੇ ਪਰਦੇ ਦਾ ਫੱਟ ਜਾਣਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਯਹੂਦੀ ਬਲੀਆਂ ਅਤੇ ਵਿਧੀਆਂ ਹੁਣ ਹੋਰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਮਹਾਨ ਬਲੀ ਅਰਪਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਪੈਂਤੀਕੁਸਤ ਦੇ ਦਿਨ ਉਤਰੀ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਤੋਂ ਸੁਰਗੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵੱਲ ਮੋੜ ਦਿੱਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਯਿਸੂ ਆਪਣੇ ਹੀ ਲਹੂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਾਇਸ਼ਚਿੱਤ ਦੇ ਲਾਭ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਉਡੇਲੇ। ਪਰ ਯਹੂਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਛੱਡੇ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹ ਸਾਰਾ ਚਾਨਣ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਾਰੇ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਨਿਰਰਥਕ ਬਲੀਆਂ ਅਤੇ ਭੇਟਾਂ ਉੱਤੇ ਹੀ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਸੁਰਗੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਨੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈ ਲਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਬਦਲਾਅ ਦਾ ਕੋਈ ਗਿਆਨ ਨਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੱਧਸਥਤਾ ਤੋਂ ਲਾਭਾਨਵਿਤ ਨਾ ਹੋ ਸਕੇ।

“ਬਹੁਤੇ ਲੋਕ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਉਸ ਚਾਲ-ਚਲਨ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ, ਭੈ ਅਤੇ ਸੰਤਾਪ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਉੱਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੱਜਾਜਨਕ ਅਤਿਆਚਾਰਾਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਪਤਰਸ ਵਾਂਗ ਉਸ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਨਾ ਕਰਦੇ, ਨਾ ਹੀ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਾਂਗ ਉਸ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ। ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਜੋ ਸਭ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਪ੍ਰੇਮ ਨੂੰ ਪਰਖ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਯਿਸੂ ਲਈ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਸਾਰੇ ਸਵਰਗ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਡੂੰਘੀ ਰੁਚੀ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ। ਪਰ ਬਹੁਤੇ, ਜੋ ਯਿਸੂ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਸਲੀਬ ਦੀ ਕਥਾ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਅੰਸੂ ਵਗਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਉਸ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਇਸ ਸ਼ੁਭ ਖ਼ਬਰ ਦਾ ਉਪਹਾਸ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਥਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਭ੍ਰਮ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਵੈਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਲਾਭਾਨਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੇ; ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਤੋਂ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕੇ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਵਰਗੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਦੇ ਪਰਮ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਸੰਦੇਸ਼ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਮਝ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਅੰਧਕਾਰਮਈ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ, ਜੋ ਪਰਮ ਪਵਿੱਤਰ

ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਰਾਹ ਦਿਖਾਉਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਸੀ, ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਨਾਮ-ਮਾਤਰ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵੱਲ ਜਾਂਦੇ ਰਾਹ ਦਾ ਕੋਈ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਵਿਚੋਲਗੀ ਤੋਂ ਉਹ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੇ। ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਾਂਗ, ਜਿਹੜੇ ਆਪਣੇ ਨਿਰਰਥਕ ਬਲਿਦਾਨ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਰਹੇ, ਉਹ ਵੀ ਉਸ ਭਾਗ ਵੱਲ ਆਪਣੀਆਂ ਨਿਰਰਥਕ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਛੱਡ ਚੁੱਕਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ, ਇਸ ਧੋਖੇ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਕੇ, ਧਾਰਮਿਕ ਰੂਪ ਧਾਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਮ-ਮਾਤਰ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਬਲ, ਆਪਣੇ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਅਚਰਜਾਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫੰਦੇ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਫਸਾ ਦੇਵੇ।" *Early Writings*, 259–261.

ਜੇ ਅਸੀਂ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ, ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਐਤਵਾਰ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਆਵੇਗਾ, ਅਸੀਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਾਂਗੇ—ਜੇ ਧਾਰ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਜੀਉਂਦੇ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਰਖ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਅਨੰਤ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਨਿਰਣੈ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਪਰਖ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੋਹਰਬੰਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ—ਅਰਥਾਤ ਉਹ ਪਰਖ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਕਿਰਪਾ-ਕਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਿੱਤ ਹਾਸਲ ਕਰਨੀ ਹੈ—ਉਹ ਦੂਜੀ ਪਰਖ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਮੂਰਤ ਦੀ ਪਰਖ ਹੈ।

“ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਅਨੁਗ੍ਰਹ-ਅਵਸਰ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਣਾਈ ਜਾਵੇਗੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਉਹ ਮਹਾਨ ਪਰਖ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਨੰਤ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਨਿਰਣੈ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਡਾ ਮਤ ਅਸੰਗਤਤਾਵਾਂ ਦਾ ਐਸਾ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਮਿਲਾਪ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਲੋਕ ਧੋਖਾ ਖਾਣਗੇ।”

“ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 13 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਸ਼ਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; [ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 13:11–17, ਉਧਰਿਤ]। ”

“ਇਹ ਉਹ ਪਰਖ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਨੂੰ ਮੁਹਰ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਵਸ਼ਜ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਾਲੀ ਸਬਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਨਿਸ਼ਠਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਬਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਝੰਡੇ ਹੇਠ ਕਤਾਰਬੱਧ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਜੀਉਂਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੁਹਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੇ। ਜਿਹੜੇ ਸਵਰਗੀ ਮੂਲ ਵਾਲੇ ਸੱਚ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਸਬਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਛਾਪ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੇ।” *Manuscript Releases*, volume 15, 15.

ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਮੁਹਰ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਦੂਜੀ ਪਰਖ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ-ਆਧਾਰਿਤ ਪਰਖ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਣਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਪਰਖ ਕੇਵਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਬਚਨ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਬਚਨ ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਖਾਣਾ ਚੁਣਦੇ ਹਨ, ਜੋ “ਲਾਈਨ ਉੱਤੇ ਲਾਈਨ” ਦੀ ਪੱਧਤੀ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਅਠਾਰਾਂ ਦੇ ਉਸ ਸਮਰੱਥ ਦੂਤ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਥੱਲੇ ਉਤਰਦਾ ਹੈ, ਖਾਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰੀਏ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਣਨ ਦੀ ਸਮਰਥਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਾਂਗੇ।

ਦੂਤ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਜੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਖਾਣ ਲਈ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦੇਖ ਸਕੇ ਕਿ ਦੂਤ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਅਠਾਰਾਂ ਦਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦੂਤ ਥੱਲੇ ਉਤਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਇਤ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ; ਪਰ “ਲਾਈਨ ਉੱਤੇ ਲਾਈਨ” ਦੀ ਵਿਧੀ ਕਈ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਦੂਤ ਥੱਲੇ ਉਤਰਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਲੋਕ “ਲਾਈਨ ਉੱਤੇ ਲਾਈਨ” ਦੀ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਵੱਲੋਂ ਅੰਨ੍ਹੇ ਹਨ ਜੋ ਇਹ ਸਬੂਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਰੂਪ ਧਾਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ,

ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੀ ਅਨੰਤ ਕਿਸਮਤ ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਪਛਾਣਣ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ। “ਲਾਈਨ ਉੱਤੇ ਲਾਈਨ” ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਿਸਟਰ ਫ੍ਰਾਈਟ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਅਠਾਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦੂਤ ਦੀਆਂ ਉਹਨਾਂ ਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਇਕੋ ਜਿਹਾ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ।

“ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਰੁਚੀ ਵਿਖਾਈ ਗਈ ਜੋ ਸਾਰੇ ਸਵਰਗ ਨੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਹੋ ਰਹੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਈ ਹੋਈ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਦੂਤ ਨੂੰ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਥੱਲੇ ਉਤਰ ਕੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਵੇ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੂਤ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਰਵਾਨਾ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਅਤਿਅੰਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾਯੁਕਤ ਜੋਤਿ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਮਿਸ਼ਨ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕ੍ਰੋਧ ਬਾਰੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਣਾ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਹ ਜੋਤਿ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਦਿੱਸਦੇ ਸਨ, ਜਦਕਿ ਹੋਰ ਆਨੰਦਿਤ ਅਤੇ ਉੱਲਾਸ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਸਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਨੇ ਉਹ ਜੋਤਿ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ ਸਵਰਗ ਵੱਲ ਮੋੜੇ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕੀਤੀ। ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਭ ਉੱਤੇ ਵਰਸਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਕੁਝ ਕੇਵਲ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ ਆਏ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਮਨੋਂ ਨਹੀਂ ਸਵੀਕਾਰਿਆ। ਬਹੁਤੇ ਬੜੇ ਕ੍ਰੋਧ ਨਾਲ ਭਰ ਗਏ। ਸੇਵਕ ਅਤੇ ਲੋਕ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਗਏ ਅਤੇ ਉਸ ਜੋਤਿ ਦਾ, ਜੋ ਉਸ ਸਮਰੱਥ ਦੂਤ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਡੱਟ ਕੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ। ਪਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰਿਆ, ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਨਾਲ ਘਣੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੁੜ ਗਏ।”

“ਸ਼ੈਤਾਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੂਤ ਬਹੁਤ ਹੀ ਤਤਪਰਤਾ ਨਾਲ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਸਨ ਕਿ ਜਿੰਨੇ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਣ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਜੋਤ ਤੋਂ ਹਟਾ ਕੇ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਵੇ। ਜਿਸ ਸਮੂਹ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਅੰਧਕਾਰ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਪ੍ਰਜਾ ਉੱਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਗਹਿਰੀ ਰੁਚੀ ਨਾਲ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਦੇ ਵੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਜਦੋਂ ਸਵਰਗੀ ਉਤਪੱਤੀ ਵਾਲਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਜੋ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ, ਜਿਹੜੇ ਯਿਸੂ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਉਸ ਸਵਰਗੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਤਿਰਸਕਾਰ, ਉਪਹਾਸ ਅਤੇ ਘਿੂਣਾ ਨਾਲ ਮੁੜ ਗਏ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਦੂਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਪਰਚਮੈਂਟ ਲੈ ਕੇ ਉਹ ਲੱਜਾਜਨਕ ਅਭਿਲੇਖ ਦਰਜ ਕੀਤਾ। ਸਾਰਾ ਸਵਰਗ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਧਰਮੀ ਕ੍ਰੋਧ ਨਾਲ ਭਰ ਗਿਆ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਅਨੁਯਾਇਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਵਰਤਾਓ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।” Early Writings, 245, 246.

ਇਸ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕਯ ਅਧਿਆਇ ਚੌਦਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਨੂੰ “ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ” “ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਸਣ ਵਾਲਿਆਂ ਕੋਲ ਉਤਰ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਣ ਲਈ,” ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕਯ ਅਧਿਆਇ ਅਠਾਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੂਤ ਦੇ ਕੰਮ ਨਾਲ ਬਿਲਕੁਲ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦਾ ਮਿਸ਼ਨ ਸੀ “ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕ੍ਰੋਧ ਬਾਰੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਣਾ,” ਜੋ ਕਿ ਫਿਰ ਤੋਂ ਅਧਿਆਇ ਅਠਾਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੂਤ ਦਾ ਹੀ ਮਿਸ਼ਨ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸੁਨੇਹਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ “ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕੀਤੀ,” ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸੁਨੇਹੇ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ “ਉਹ ਪੂਰਨ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਛੱਡੇ ਗਏ।”

ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸਾਥੀਆਂ ਨੇ ਸਵਰਗੀ ਭੋਜਨ-ਆਹਾਰ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਸਮੂਹ ਨੇ ਬਾਬਲ ਦਾ ਆਹਾਰ ਖਾਧਾ। ਦਸ ਦਿਨਾਂ ਦੀ “ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਗਤ ਪਰਖ” ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ, ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕੀਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲੋਂ, ਜੋ ਬਾਬਲ ਦਾ ਆਹਾਰ ਖਾਂਦੇ ਸਨ, ਦਿੱਖ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਭਰੇ-ਪੂਰੇ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਸਨ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦੇ ਚੌਦਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼, ਸਦੀਵੀ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਆਪਣੀ ਪਹਿਚਾਣ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਇਹ ਤਿੰਨਾਂ ਹੀ ਪਰਖਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਪਰਖ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਡਰਨਾ ਹੈ, ਦੂਜੀ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਪਰਖ ਉਹ ਹੈ ਜਦੋਂ ਨਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚੋਂ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਖਾਧਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਸਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਯੂਹੰਨਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੂਜੀ ਪਰਖ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਨਬੁਕਦਨੱਸਰ ਦੇ ਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਏ। ਲਾਈਨ ਉੱਤੇ ਲਾਈਨ, 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਪਰਖ ਉਹ ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ ਖਾਣੀ ਸੀ ਜੋ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦੂਤ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉਸ ਪਰਖ ਨੇ ਅਗਲੀ ਪਰਖ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ, ਜਿੱਥੇ ਤੀਜੀ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਲਿਟਮਸ ਪਰਖ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਪਾਸਕਾਂ ਦੇ ਦੋ ਵਰਗ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣੇ ਸਨ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਚਰਿੱਤਰ

ਮਹਿਮਾਮਈ ਸੀ, ਜਾਂ ਅੰਧਕਾਰ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਚਰਿਤਰ ਸੀ।

ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਦਾ ਸਮਾਂ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ। ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਬਿਲਕੁਲ ਅੱਖਰ-ਅੱਖਰ ਮੁੜ ਦੇਹਰਾਈ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਤੱਥ ਨਾਲ ਫਿਰ ਇਹ ਪਛਾਣ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹੱਥਕੁਕ ਦੇ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਵੀ ਬਿਲਕੁਲ ਅੱਖਰ-ਅੱਖਰ ਮੁੜ ਦੇਹਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਦਾ ਇਹ ਅਰਥ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਦਾ ਅਰਸਾ ਉਹ ਅਰਸਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਹਰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਿਲਕੁਲ ਅੱਖਰ-ਅੱਖਰ ਮੁੜ ਦੇਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ, ਪਦ ਚਾਲੀ 1989 ਵਿੱਚ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉੱਤੇ ਉਨਮੋਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪਦ 1798 ਵਿੱਚ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ 1989 ਵਿੱਚ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ, 1798 ਦਾ ਅੰਤ ਦਾ ਸਮਾਂ 1989 ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਅਨੁਰੂਪ ਹੈ। ਪਦ ਚਾਲੀ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ, ਜੋ 1798 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਦ ਇਕਤਾਲੀ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਧਰਤੀ ਦੇ ਦਰਿੰਦੇ (ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ) ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਰਾਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਧਰਤੀ ਦੇ ਦਰਿੰਦੇ ਦੇ ਦੋ ਸਿੰਗ—ਰਿਪਬਲਿਕਨਵਾਦ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ—ਅੰਤ ਦੇ ਦੋ ਸਮਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਮੁਹਰ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤਿੰਨ ਪਰਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੂਜੀ ਪਰਖ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਸਿੰਗ ਉਪਾਸਕਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਵਰਗਾਂ ਨੂੰ ਉਤਪੰਨ ਕਰੇਗਾ। ਇੱਕ ਵਰਗ ਮਸੀਹ ਦਾ ਸਰੂਪ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰ ਚੁੱਕਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਵਰਗ ਦਰਿੰਦੇ ਦਾ ਸਰੂਪ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰ ਚੁੱਕਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਪਰਖ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਸਿੰਗ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਸਿੰਗ ਨਾਲ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਇੱਕ ਮੁਰਤੀ ਬਣਾਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਵੇਲੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਨਾਗਰਿਕ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲੈਣਗੀਆਂ। ਸਮੇਂ ਦੀ ਉਹ ਮਿਆਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦੀ ਹਰ ਦਰਸ਼ਨਾਵਲੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਹੀ ਬਾਈਬਲ ਦੀਆਂ “ਪੁਸਤਕਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਅਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।”

ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਪਰਖ ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਮੁਰਤੀ ਦੀ ਪਰਖ ਹੈ, ਜੋ ਕੌਮਾਰੀਆਂ ਲਈ ਅੰਦਰੂਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੋ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕਾਂ ਲਈ ਬਾਹਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੀ। ਉਹ ਪਰਖ ਉਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ “ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ” ਪਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਹ ਪਰਖ ਉਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ “ਮੋਹਰ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ” ਪਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਪਰਖ ਉਹੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ “ਸਾਡੀ ਅਨੰਤ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।”

ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਧਿਐਨ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

“ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਮਰੱਥ ਦੂਤ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਉਤਰਣ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲਿਖਤ ਰੱਖੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਇਆ, ਉਸ ਨੇ ਪੁਕਾਰ ਕੇ ਕਿਹਾ, ‘ਬਾਬਲ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਹੈ, ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਹੈ।’ ਫਿਰ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਏ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਮੁੜ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਆਕਾਸ਼ ਵੱਲ ਉਠਾਈਆਂ, ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਦੀ ਆਸਥਾ ਅਤੇ ਆਸ ਨਾਲ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਪਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਐਸੇ ਦਿੱਸਦੇ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਮੁਰਖਤਾ ਦੀ ਇੱਕ ਸੁੰਨੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਗਏ ਹੋਣ, ਮਾਨੋ ਸੁੱਤੇ ਪਏ ਹੋਣ; ਤਦ ਵੀ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰਿਆਂ ਉੱਤੇ ਡੂੰਘੇ ਦੁੱਖ ਦੀ ਛਾਪ ਵੇਖ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਧਰਮ-ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਤੋਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਦੇਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਪੁਰਤੀ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਉਹੀ ਸਬੂਤ ਜਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 1843 ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਆ ਸੀ, ਉਸੇ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 1844 ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਆਸ ਦਿੱਤੀ। ਤਦ ਵੀ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਬਹੁਮਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਜੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ 1843 ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਸਥਾ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਸਥਾ ਨੂੰ ਮੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ...”

“ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਉਹ ਮਹਾਂਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਵਾਲੇ ਸੰਦੂਕ ਦੇ ਅੱਗੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਵੱਲ ਤੀਜੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕ ਹੋਰ

ਬਲਵਾਨ ਦੂਤ ਭੇਜਿਆ। ਉਸ ਦੂਤ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇਕ ਪਰਚਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਉਤਰਾ, ਉਸ ਨੇ ਇਕ ਭਿਆਨਕ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ, ਅਜਿਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਭਾਰੀ ਧਮਕੀ ਨਾਲ ਜੋ ਕਦੇ ਮਨੁੱਖ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਇਸ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਚੇਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਪਰਖ ਅਤੇ ਕਲੇਸ਼ ਦੀ ਘੜੀ ਵਿਖਾ ਕੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸੀ। ਦੂਤ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਰਿੰਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਨਾਲ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਦੀਵੀ ਜੀਵਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਕੋ ਹੀ ਆਸ ਅਭਿੱਗ ਰਹਿਣ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਾਣ ਜੋਖਮ ਵਿੱਚ ਹੋਣ, ਤਾਂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਫੜੀ ਰੱਖਣਾ ਹੈ।' ਤੀਜਾ ਦੂਤ ਆਪਣਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ: 'ਇੱਥੇ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਧੀਰਜ ਹੈ: ਇੱਥੇ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ।' ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਹ ਬਚਨ ਦੁਹਰਾਂਦਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਸਵਰਗੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਜਿਹੜੇ ਸਭ ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨ ਮਹਾਂਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵੱਲ ਲਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਯਿਸੂ ਸੰਦੂਕ ਦੇ ਅੱਗੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਲਈ ਆਪਣੀ ਅੰਤਿਮ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਦਇਆ ਅਜੇ ਵੀ ਠਹਿਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਵੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਗਿਆਨਤਾ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਦਾ ਉਲੰਘਣ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਧਰਮੀ ਮਰੇ ਹੋਏ ਲਈ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਰਮੀ ਜੀਊਦਿਆਂ ਲਈ ਵੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਭ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜੋ ਮਸੀਹ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਮਰੇ, ਪਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਬਾਰੇ ਜੋਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾ ਕੀਤੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਸ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਉਲੰਘਣ ਕਰਦਿਆਂ ਅਗਿਆਨਤਾ ਵਿੱਚ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਸੀ।" *Early Writings*, 245, 255.